

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 201.

Ottende Session.

53de Møde.

Freedagen den 13de Februar.

(Forts.)

Ordførelsen (fortsat): Da der nu her er gjort den Indvending, at det kun var en halv Forholdsregel, og jeg har hørt fra flere Sider, at man vilde være langt mere tilfreds, naar man gjorde dette Skridt fuldstændigt, saa har jeg ogsaa troet at burde gjøre det. Den ærede Minister vilde ligeledes gjøre gjældende, at Kjøbenhavns Commune er aldeles forskjellig fra andre Communer. Ja, deri har han forsaavidt Ret, som den er saameget større, men den er og bliver derved dog ikke Andet end en Commune, der staaer under Statsmagtens Tilsyn, og jeg skulde troe, at Betingelserne i denne Commune dog maae være gunstigere end i nogen som helst anden mindre Commune. Dersom man ikke vilde betroe denne Commune at tage sine Beslutninger i et samlet Raad, hvorledes vilde man da have Mod til at tilstaae mindre Communer denne Rettighed, hvor den saameget omtalte „Hovedpine“ eller en anden lignende Pine kunde komme til at udøve en langt større Indflydelse paa den langt mindre Forsamling. Paa en Forsamling af nogle og fyrgetyve Medlemmer kan Tilfældigheder ikke udøve en saa stor Indflydelse; i en Stad som Kjøbenhavn, hvor Forsamlingen er offentlig, staaer under offentlig Control, der kan Tilfældigheder ialfald ikke ustraffet gjøre sig gjældende i nogen betydelig Udstrækning; der ville Borgerne snart blive opmær-

somme paa, om slige Tilfældigheder gjøre Udslaget og udøve en skadelig Virkning, og det ligger da i Borgernes Interesse at rette det. Den ærede Minister bemærkede, at det ikke var rigtigt at stille Fordringerne saa høit, fordi man derved vanskeliggjør Sagen, og det let kunde hændes, at den kom til at trække meget langt ud, men jeg vil dog spørge den ærede Minister, om det kan betragtes som en meget høit stillet Fordring, at hele Communalbestyrelsen, Borgerrepræsentationen inclusive, stilles under en Dverpræsidents Ledelse. Det foreskommer mig at være en saa lav Fordring, at man ikke kan Andet end have Betænkelse ved at gaae saa langt, ja, jeg har endog hørt, at et æret Medlem af Mindretallet netop betragter det som en Grund, hvorfor han ikke kunde tilraade det, fordi han syntes, at der var fordret for lidt. Den ærede Indenrigsminister udtalte sig om Dverpræsidentens Stilling overfor Communalbestyrelsen og meente, at man ikke maatte have Noget imod, at ogsaa han fra sin Side kunde bidrage til at fremme de communale Anliggender. Nei, det har jeg ganske vist heller ikke Noget imod, men jeg troer tværtimod, at den Stilling, han efter Fleertallets Forslag vil komme til at indtage, netop mere end nogen som helst anden Stilling, der er ham anvist efter det oprindelige Lovudkast, vil sætte ham istand til at virke i denne Henseende, dersom han virkelig er skiftet dertil; men, hvad der vil opnaaes ved en Forening af Communalbestyrelsen, det er, at de Mænd, det være Dverpræsidenten, det være Magistraten, det være Borgerrepræsentationen, som er i Besiddelse af den største Dygtighed og Indsigt i com-